



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm  
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

**Grégoire, Pierre**

**Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.**

**VD16 VD16 G 2999**

6 de Successione filiorum Naturalium tantum & Sputiorum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

lōm Pulcrum, ad illam & eius posterōs peruenire iure ordinariæ successione, non considerata lege Salica, & principum maiorum præscripta & inueterata ab omni æuo consuetudine, quæ haberet etiam sine lege expressa vim inuolabilem. Neque ad rem faceret contentio intra in matrimonio contracto, inter Cathariam Caroli VI. regis Francogalliæ filiam, & Henricum V. Anglorum regem, qua cautum erat, ut scribit Ganguinus in Carolo VII. ex præscriptione pactorum factorum a Philippo Burgundo: *ut si superstitus Henrico vita decederet Carolus VI. Francia regnum Henricus adiret: si contra, idem quod Henricus præcederet, & ex Henrico virilis proles superstitus esset Carolo deficiente, Henrici filius Francia principatum haberet.* De hoc scribit etiam Paulus Æmilii, in *Caro. 6. lib. 10. Hist. p. Tricassibus Catharina filia Caroli VI. qui nec sus nec regni, nec mentis potens foret, nihil distrectante, nubit Henrico his legibus, ut rex gener, si foret regis superstitus foret, liberius ex Catharina procreati, in regnum Francia succederent.* Interea rem Franciam administraret Anglus gener, rectorque Francia diceretur. Et hæc pactioes factæ sunt nulla facta mentione Caroli septimi, qui filius erat tunc Carolo 6. natus, & rex designatus vt Delphinus. Quare & multiplici ratione ipsæ improbare sunt, & quod non sane mentis factæ sint, & dictante hoste, & contra regali legem, & quod sit id contra naturæ communis & iuris etiam ciuilibus regulas, vt filius non ingratius exheres sit, quod uel sine procerum consilio, & sine causa Delphinus regno priuaret, regnumq; in alios quam legitimos successores transferatur.

11 *¶* Quamobrem optime sibi consuluerunt Angli, quādo post multas clades, anticipetque victorias, tandem anno Domini millesimo quingentesimo decimo quarto, nubente Maria forore regis Angliæ, Ludouico XII. Francorum regi remiserunt regius, quod putabant sibi in regno Gallorum competere, idque ex consensu & consilio Anglorum. *¶* Ex quibus constat, in Gallia non esse commissa, ex iure suo, mulierib; rerampub. gubernacula nec sceptrum. Quamuis in regno Nauaræ, Apulix, Amazonum, & alibi, diuersum ius seruatum sit, quodq; seruandum ex more maiorum est. Vnusquisq; enim in suo sensu abundat. Suntque rationes locis quibusdam singulares, quæ seruari ita suadent. Quamuis ubique notum sit quod dicebat Menander:

*Εὐχὴ δὲ τῶν ἀδελφῶν εἶναι ἀπέριστα, id est, Calamnia domus sunt filii a filiis.*

Plato, *lib. 11. de legib. filix*, quæ viro est desponsata, nihil vult a patre relinquere. Et lege 12. tab. virgo Vestalis, neque heres est cuiquam intestato, neque huic intestatæ quisquam, *Gell. lib. 1. c. 12.*

De Successione liberorum Legitimorum tantum.

CAP. 5.

- 1 *Adoptati & arrogati succedunt patribus adoptiuis & naturalibus etiam ab intestato, & 2.*
- 3 *Spirituales filii quid consequantur ex successione intestatorum parentum spiritualium, & pater quæ tenetur filio prestare.*

1 *¶* Ex quibus vocat adoptatos & arrogatos ad portionem & successiōnem patris adoptantis vel arrogantis, *l. si arrogator, de adopt. P.* Et ideo adoptati succedunt patri adoptanti ab intestato, *§. sed ea omnia, de her. que ab int. d. fer. apud Instm. l. cum in adoptiuis, §. sed ne, de adoptio. P.* Neque tamen ideo minus succedunt patribus naturalibus & legitimis, cum semper iura naturalia conferunt, *d. l. cum in adoptiuis.* Atq; ita iure codicis adoptiuis succedit tantum vna cum liberis naturalibus & legitimis ante vel post genitis patri adoptiuo, *l. sito parens, §. de suis & legi. li. C. dum modo tempore mortis patris adoptiui, in eius inueniatur potestate, scilicet modo ne sit emancipatus: nō aliter, d. l. cum in adoptiuis, §. sed ne articulum, vers. sed si quidem, & §. si. autem per emancipationem, de ad. opt. C. ¶* Succedit autem patri adpranti ab intestato, non autem aliis proximis eius, *d. §. sed ne articulum, vers. sed si quidem, in fi. Adoptio enim non ius sanguinis, sed ius agnationis adfert, Pau. in l. qui in adoptionem, 23. de adopt. P. §. sunt autem agnati, vers. per adoptionem, de legi. agnat. success. apud Instm. quamuis in arrogato omnia iura patris adoptiui remaneant intacta, *d. l. cum in adoptiuis, §. si. succedatque non tantum patri, sed etiam eius agnatis, & illi ei succedunt, l. 2. §. parui autem referunt, de suis & legi. P. §. per adoptionem, de legi. agnat. success. cum autem impubes, de adopt. apud Instm. dum modo non sit emancipatus tempore mortis eius, cui succedit, *d. l. pen. §. si autem de adoptio. C.* Nisi iure Pandectarum dicamus in eius successione intestati impuberis officere agnatis, & patriarrogatoris cautionē de restituendis proximis eius bonis, iuxta**

l. non enim aliter, de adopt. in P. ¶ Legitimi filii spirituales, quos sacramenta anadochis seu patrib; iustalib; in baptismo ex lege coniungunt, nihil petunt temporale in successione spiritualium patrum, *Bal. in auth. nisi rogati, ad S. C. rebel. C. sed spirituale.* Res enim indiget eo alimēto & cibo quo generata est, nempe spirituali. Qualis autem sit ille cibus, ex D. Augustino relatu est, in ea. vos ante omnia, de consecra. dist. 4. Sunt enim duo, quæ filiis naturalibus & legitimis debentur, quia duplici cura patribus vincuntur, corporis, & animi: vnum alimenta corporis, *l. necare, & l. si quis a liberis & to. tit. de lib. agnos. P. l. vini. & §. iaceat & sileat, de rer. vxo. ad. C. l. fin. §. ipsum autem filium, de bon. qua. li. C. & pro illis ex voto c. romuni paternam successio bonorum, l. cum ratio, de bon. damn. l. scripto unde li. P. l. nam & si parentibus, de inef. testa. P. quæ plene corporalia sunt, l. cum heredes de acquir. her. P. Aliud institutio seu doctrina vel erudito, *ca. sicut is, §. necasse, 47. distm.* quia nō alia maxime ratione patribus Deus singulari iure commendasse videtur filios, quam vt probos & bonos reip. conferunt & relinquant: pro illorum sceleribus ex incuria admonitionis & castigationis commissis, coram Deo responsuri, *l. licet Heli, de sim. 1. Regi. c. 2. d. ca. sicut, 13.* Spirituales portio filii præcipue, & veluti in suffragium parentum naturalium ratione institutionis & doctrinæ fidei, patribus spiritualibus committuntur.*

De Successione filiorum Naturalium tantum, & Spuriorum. Cap. 6.

- 1 *Naturales tantum filii qui, & quomodo ab intestato patri succedebant: & quibus hodie illi inter Christianos similes, & quare. num. 2.*
- 3 *Spurii non succedunt ab intestato patribus.*
- 4 *Spurii turpes, parentibusq; dedecori, non sunt de eorum agnatione, non ferunt iure arma domus, & nu. 5.*
- 6 *Baculus interiectus insignibus seu armis domus quid significet.*
- 7 *Nobiles & degeneres unde facti.*
- 8 *Nomen bonum melius diuisis multis.*
- 9 *Spurii in Gallia non succedunt patribus eorumq; agnatis, nec sunt liberorum nomine comprehendendi.*
- 10 *Nobis seu spurii in quantum Athenis succedebat intestato.*

Permittebatur olim apud Romanos concubinatus eius mulieris quam quis poterat nulla lege prohibente sibi coniungere vxorem, quamque habebat indubitate affectu sibi coniunctam, vt alibi in personis docui, *vide l. C. de natur. li. l. 1. & 2. & tot. tit. de concu. P. l. 1. C. de adopt. Et ideo filii, qui inde nati erant succedebant in aliquo, ex testamento, & ab intestato cum deficiebat patri soboles ciuilib; id est, cum non supererat filii naturales & legitimi, aut coniunx legitima, in duas patetnæ substantiæ vncias: vt matri etiam inter eos, si superuenisset virilis portio daretur. Et si legitimi & naturales essent, patci tantum ab aliis illis statum est, *auth. licet, C. de natu. lib. §. si vero filios, & §. fin. quib. mod. nat. eff. iur.* Veruntamen ii nunquam proximis vel cognatis patrum naturalium succedebant, *§. filium vero, eod. ¶* Hodie inter Christianos hæc superflua tractatio est, cum omnis concubitus præterquam vxoris legitime interdictus & damnatus sit, tanquam firmitate improba, *l. ad Cor. 7. ibi. vnusquisq; ob fornicationem, &c.* Proinde naturales inter spurios hodie numerantur. Et quæ dicuntur de spuriiis seu bastardis, eadem censentur de naturalib; dicta, si Christiane loquamur. ¶ Itaque fabulose dico succedere ab intestato non posse patribus naturalibus tantum, siue soli sint, siue filii naturales & legitimi super sint, *d. auth. licet, in fin. de natu. li. C. l. 1. C. eo. §. natura quidem, qui. me. nat. eff. iur. colla. 7. c. cum in hibitio, §. 1. de cland. despons. patrem enim certum cui succedant non habent, seu demonstrare non possunt, vel honeste nō demonstrant, §. vulgo quæditos, de success. cognato. §. si aduersus ca. de nupt. apud Instm. l. vulgo concepti, de sta. homi. Ex quibus mihi verior videtur sententia, vt nec illi bastardi, qui dicuntur aduozæ, quia honeste sunt asserti filii, nec patres honeste demonstrantur, non possunt iure succedere: etiam si sit consuetudo contraria, quæ corruptela potius & male exempli dicenda est, *c. cum haberet, de eo qui dux. in matri. quam prius, &c. c. fin. de consue.* Neque me temeratur ab hac sententia Bartolus, qui contrarium sentit, in *l. hereditibus, §. 1. ad Trebell.* nec illi, qui dicunt ita iudicatum, *Pap. lib. 21. Rapod. arest. tit. 3. are. 1.* Nam mihi in hac causa suspectus est Bartolus, qui se eius generis fatetur, *Bart. in l. si quidam cum filium, de verborum obligat.* Et legibus, non iudicatis exemplis disputanda veritas est, *l. non exemplis, de senten. & interloc. omn. iudic. C.* Et si quando princeps vel Senatus sine exemplo cupiam subuenit, id non est**

trahendum in consequentiam. l. i. §. fin. de constit. princ. in P. § Sed  
 † & existat cōtrarium iudicium illudq; celebre de Leotycheide. Si-  
 quidem Agis frater Agefilai rex Lacedæmoniorum, filium rell-  
 quit Leotychedem quem ille viuus non agnouerat, sed moriens  
 eundem suum esse dixerat: tamen non obitante assertionē, in re-  
 gno Agidis ab Ephoris præ latus est Agefilaus, vt proximior, Leo-  
 tychidi vt spurio, *Amil. Probus, in vita Agefilai. Xen. lib. 3. ver.  
 Grec. Plutar. in vita Agidis. Quid enim prodest assertio eius quod  
 peccati habet vestigia, nisi in pœnitentiâ & pœnam? Et quare  
 proximi legitimi successores, turpi hac assertionē priuari bonis  
 possint, non video: cum nec eos directe vel indirecte institui pos-  
 se antea docuerimus, *Sup. lib. 4. c. 35. nu. 5. & seq. Quod fieri pos-  
 set, si assertio illa probaretur, aut idoneos successores redderet.  
 Et quomodo damnatum a lege diuina & humana delictum poterit  
 ab eo, qui ex illo pœnam meretur, approbari & reddi bonum?**

*ὅτι οὐκ ἔστιν ἄδικοις ἔπιτιμασι καλῶς.  
 ἢ οὐκ ἔστιν ἄδικοις ἔπιτιμασι καλῶς.  
 Euripid. in Iphigenia. act. 3. vers. 129.  
 id est,*

*Non enim quod non est honestum, potest esse honestum.  
 Neque liberi illegitimi, scilicet honesti sunt, qui matri turpis  
 partus,*

*Et patri probrum & piaculum.*

Deturpant enim familiam, & pessimis moribus præditi vt ple-  
 rumque & de genere fiunt, *si gens Anglorum, § 6. dist. § Ideo tñ  
 dicuntur de familia vel de agnatione patris, neq; transeunt in eos,  
 nec deferunt insignia seu arma domus, *Barr. in l. i. de dignita. lib. 12.  
 C. & in tra. de insignib. & armo. Bald. in generaliter, § cum autem, de  
 inst. & subtit. sub cond. fact. & in l. cum legitima, de sta. hom. glo. an-  
 gna, in §. sine viri, ad verb. filii, de num. & sta. Cardinal. in pragm.  
 función. vide plura apud Guil. Bened. ad verb. Raynuius de cler. a. nu.  
 30. 31. 32. 33. 34. 35. vt inhables ad ea que dignitatis sunt gerenda,  
 c. per venerabilem, qui filii sint legitimi, quia nec nobilitatem sui ge-  
 neris retinent, l. i. de nau. li. C. l. humilem, C. de incest. nupt. § Scio  
 † tamen inoleuisse apud quosdam conluerudinem, vt permittant  
 6 defertur insignia & nomen domus spuris, interiecto baculo, quod  
 vocant barram, quæ incipit a sinistris & desinit in imū latus dexte-  
 rum sic ¶, vel sic ¶, vt significant, non ex legitimo & dexte-  
 ro, sed ex infelici & damnabili concubitu natum ex talis domus  
 hominibus, cuius insignia intercepta baculo hoc modo disposi-  
 to notantur. Pendet autem a sinistris in dextram partem et-  
 iam ad differentiam baculi interiecti in insignibus & armis nobili-  
 tum, per quem pendet a dextro latere in imum sinistris, hoc modo  
 ¶ significatur hos qui hæc insignia ferunt, non ex linea recta  
 processisse, sed ex tranuersalibus & collateralibus esse, *Ac. de  
 Waldis, in tra. de successibus, par. 1. col. 19. & 20. Guil. Bened. in  
 d. ver. Raynuius de cler. a. nu. 31. ad c. Raynuius de test. Chassa. § 3. de  
 successibus de Bastardis, nu. 22. 23. in consuet. Burgun.***

¶ Honesta certe ista postrema distinctio, aliam vero non pos-  
 sum probare, quod mihi videatur in contumeliam nobilium vi-  
 rorum inducta, vt ore vestigis peccati in perpetuam memoriam  
 splendidis & nobilibus insignibus interpositis, & nota hærente  
 commaculatis. Cum tamen inter sit nostra partus non subici, vt  
 ordinam dignitas familiarumque salua sit, *l. i. §. pen. de vent. inspic.  
 in P. l. super statu, de questio. C. Et maxime veræ nobilitati exolum  
 esse debeat, non solum non letari cum male fecerint, vel male ge-  
 stam improvide publicare & iactare: sed etiam omnino male a-  
 gere, ex quo nota inuit sibi, generi maiorem, & successoribus pos-  
 sit. Vt enim virtus est bene gestum, ex grege hominum commu-  
 nis naturæ, fecit dignos honore, *Senec. lib. 5. episto. fin. omnium ve-  
 ro, 4. 4. Plat. in Charmid. Ari. 3. Po. cap. 8. non viles, vnde nobiles:  
 sic & vitium ex nobilibus facit viles, de genere, & plebeios. Et mi-  
 nor admodum, cur nobiles faciant nominis & splendoris domus  
 bastardos seu spurios participes, concedendo insignia & nomen  
 domus, Et tamen ideo non permittant illos in bonis succedere,  
 quamuis insignia ferant, ex testamento, nec ab intestato, vt *Guid.  
 Pap. scribit, decis. 580. num. 2. Chass. ad §. 3. de successibus de bastards,  
 in consuet. Burgun. ubi errat, quia confundit spurios cum naturalibus,  
 & putat prohibitiones tantum pertinere ad adulteros, incestuosos,  
 & c. Quamuis Cepal. plures cautelas meditari sit ad instituendos spu-  
 rios, caus. 37. sed num bene viderit ipse qui legit. Ego reprobo. Admi-  
 rationis causa mihi videtur esse iusta, quia nomen, quod æternas  
 facit familias, patiantur potius conspurcari, quam bona, quæ tem-  
 poralia sunt. Et quod plures bona, quam illud faciant, cum tamen  
 παλὸν χροῖον ἀντιτίθειν ὁ νόμος τῶν παλῶν ἔπειτα, vt ait Iocrates, id***

est, bene audire apud homines præstat omnibus diuitiis. Quod fan-  
 tea Salomon dixit, *Prover. 22. melius est nomen bonum quam diui-  
 tia multa, vel quam vnguenta pretiosa, Eccle. 7. Et al. b. curam ha-  
 be de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi, quam thesauri  
 magni & pretiosi, Ecclesiastici c. 41. ca. nolo, 12. q. 1. c. l. c. ex. i. §. ceteri,  
 1. m. si. de verb. sign. ap. Clem. § Sed ¶ retineamus quod agimus, spu-  
 rii ergo non succedent etiam in Gallia patribus vel eorum agna-  
 tis, & ita conueniunt omnes: quia non habent iura sanguinis, *Bar.  
 in l. fin. C. eod. Neque agnati vel cognati dici possunt, l. spuris, vn.  
 cogna. P. neque liberorum appellatione continentur. Neq; con-  
 dictio, si sine liberis, naturalium, multo minus spuriorum causa ve-  
 rificatur, l. generaliter, §. fin. ibi, sine iusta parte decesserit, C. de insti-  
 tu. test. sub cond. fact. C. & ibi Salyc. in §. cum autem, & Bal. in l. cum acu-  
 tissimi, C. de fidei. Gual. Bene. in c. Raynuius, ad ver. si absque liberis,  
 1. nu. 8. & 9. Neque filiorum vel nepotum nomine comprehen-  
 duntur, quando de filiorum priuilegiis vel cōmodo agitur, *Bar.  
 in l. tutela, de cap. dimissis, & in l. pronuntiatio, de verb. sign. & in l. i.  
 & 2. de appellat. P. vel de honoribus, vel dignitatibus: quamuis si  
 de incommodo agatur continere dicant, *Ioan. de Pla. in l. i. de im-  
 po. lucra. de sc. C. lib. 10. l. hos accusare, §. omnibus, de accusa. in odium  
 eorum, qui cum non sint de genere paterno, tamen impudenter  
 se inserant eidem. D. & tamque, filii adulterorum in consummatione  
 nem erunt, & ab iniquo iure semel exterminabuntur: & si quidem lon-  
 ge vita in nihilam computabuntur, & sine honore erunt nouissima eor-  
 um, *Sapient. 4. Et alibi, Genes. 16. ad Gal. 4. Euius ancillam, scilicet  
 concubinam, & filium eius non erit filius ancilla heres, cum filio libe-  
 re. § Lex ¶ Athenis fuit, vt si quis nothum haberet filium, legiti-  
 ma filia caperet hereditatem, notho autem quinque mibæ relin-  
 querentur, *Suid. in ver. ἑξήκοντα.******

De Filiorum Legitimatorum successione  
 intestati. Cap. 7.

- 1 Homo sibi ingenium format etiam contra nature inclinatio-  
 nem.
- 2 Filii boni ex malis parentibus orti, & contra mali ex bonis. Quo-  
 modo similes & patribus, nu. 3.
- 4 Filii boni vix ab optimis relictis & generati.
- 5 Legitimationis faciendæ ratio.
- 6 Legitimatio per subsequens matrimonium, quæ requiratur.
- 7 Legitimatio per scripto principis quomodo patri succedant, & cur a  
 gnatis eius non succedant.
- 8 Legitimatio ex rescripto excludit in successione patris cognatos.  
 Sed an excludatur a legitimis & naturalibus patris liberis, nu. 9.
- 10 Legitimatio per rescriptum principis ubi publicari & emula-  
 ri debeat, antequam effectum habeat.
- 11 Legitimatio ad succedendum, & ad beneficia a quibus fieri pos-  
 sit.
- 12 Possessionis rerum ecclesiasticarum cognitio ad curias regis cur  
 pertinet in Gallia.

Tanta interdum est hominum industria & ingenium, vt ali-  
 quando se ipsos vincant, & sibi ingenia aliter, quam natura in-  
 clinet, formant. Quæ admodum enim vis consuetudinis rerum  
 perniciosarum, & vitiorum amor, illustrium virorum filios de ge-  
 neris reddat: sic eadem in bona assuefacto, & animorum probus  
 cultus viles & natura turpes, & humiles in præfatiōnes viros sub-  
 uehit, & promouet: ex quo plebeis nobiles facit. Et notam turpi-  
 tudinis vel omnino obiterat vel saltem operit. Ex bonis malitiae  
 pe orti: & contra, ex malis optimi. ¶ Quibus ¶ est paterna virtus  
 pro exemplo, quos domesticæ imagines in oment quotidie, quæ  
 in splendore maiorū honorantur, vere nobilia portenta dici pos-  
 sunt, teteritinis ignauitæ ac nequitie sordibus detegatur, quando a  
 vestigiis virtutis degenerant. Citius quoque inebriantur isti sor-  
 didi, veluti in sole, maiorum tenebræ: in candido panno, maculæ.  
 Vt contra, quia vilibus parentibus orti, qui ex impio concubitu,  
 si in frugem meliorem peruenierint, cito tales delinunt: vt inter  
 fordes, mixta honestas: inter tenebras, stellas. Eoque maiore digni  
 huiusmodi honore, quo summo animi nixu perdiffi. ille viam tē-  
 rant, & veluti prodigiosa impetu & confluxu natura emerferit.  
 Facilis, inclinante & iuvante naturæ nostræ corruptione, ex gradu  
 virtutis & honoris lapsas, facile enim corpus quod corruptum  
 aggrauat antiquam & deprimit, facile lapis deorsum tendit: at di-  
 gnum opus laude, gratia præeunte Dei, quæ nunquam non præ-  
 cito desiderantibus adest, inferiorem partem hominis & corpo-  
 ream superante, in mentem domare, & in carceribus istius ergastulii  
 animæ, principem eam esse, ei dominari cum ratione, & carcerem  
 eiusdem